

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Ἐτεοκλῆς]: Κάδμου πολὶ ται, χρὴ λέγειν τὰ καί ρια
- [2] δστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
- [3] οἰακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἱ τία θεοῦ·
- [5] εἰ δ' αὐθ', δο μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
- [6] Ἐτεοκλέης ἀν εῖς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
- [8] οἰμῶγμασίν θ', ὃν Ζεὺς ἀλεξητήριος
- [9] ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
- [10] ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
- [11] ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
- [13] ὥραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον ὡστε συμπρεπές,
- [14] πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔσαλει φθῆναί ποτε·
- [16] τέκνοις τε, Γῆ τε μητρί, φιλτάτη τροφῷ.
- [17] ἡ γὰρ νέους ἔρποντας εὔμενεῖ πέδω,
- [18] ἄπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὅτλον,
- [19] ἐθρέψατ' οἰκητῇρας ἀσπιδῇφόρους
- [20] πιστοὺς ὄπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὗ ρέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἥδη τόνδε πυργηρουμένοις
- [23] καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἱ ωνῶν βοτήρ,
- [25] ἐν ὧσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστηρίους ὅρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
- [27] οὔτος τοιῶν δε σπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα
- [29] νυκτηγορεῖσθαι κάπιβου λεύσειν πόλει.
- [30] ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὄρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
- [32] πληροῦτε θωρακεῖα, κάπι σέλμασιν
- [33] πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
- [34] μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
- [36] σκοποὺς δὲ κάγω καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
- [37] ἔπειψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῷ.
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
- [39] [Ἄγγελος]: Ἐτεόκλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
- [40] ἥκω σαφῇ τάκειθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
- [42] ἄνδρες, γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος

- [44] καὶ θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
- [45] Ἀρη τ', Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον Φόβον
- [46] ὥρκωμότησαν ἡ πόλει κατασκαφὰς
- [47] θέντες λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ,
- [48] ἡ γῆν θαυμόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.
- [49] μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
- [51] λείβοντες· οἴκτος δ' οὐτὶς ἦν διὰ στόμα.
- [52] σιδηρόφρων γάρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
- [53] ἔπνει, λεόντων ὡς Ἀρη δεδορκότων.
- [54] καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνω χρονίζεται·
- [55] κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχῶν
- [56] ἔκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχουν.
- [57] πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως
- [58] πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος·
- [59] ἐγγὺς γάρ ἡδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
- [60] χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς
- [61] χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πλευμόνων.
- [62] σὺ δ' ὦστε ναὸς κεδύδος οἰακοστρόφος
- [63] φράξαι πόλισμα, πρὶν καταγίσαι πνοὰς
- [64] Ἀρεως· βοᾷ γάρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ·
- [65] καὶ τῶνδε καιρὸν ὄστις ὥκιστος λαβέ·
- [66] κάγῳ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

- [67] όφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνείᾳ λόγου
- [68] εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔσῃ.
- [69] [Ἐτεοκλής]: ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
- [70] Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
- [71] μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
- [72] ἐκθαμνίσῃ τε δηλώτον, Ἐλλάδος
- [73] φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
- [74] ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
- [75] ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν·
- [76] γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
- [77] πόλις γάρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

Parodos

- [78] [Χορός]: θρέομαι φοβερὰ μεγάλα ἄχη
- [79] μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν
- [80] ῥεῖ πολὺς ὅδε λεώς πρόδρομος ἵππότας·
- [81] αἱθερία κόνις με πείθει φανεῖσται,
- [82] ἀναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος.
- [83] ἔτι δὲ γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὄπλόκτυπ' ὡτὶ
- [84] χρίμπτει βοάν· ποτάται, βρέμει δ'
- [85] ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὄροτύπου.
- [86] ίώ ίώ
- [87] ίώ θεοὶ θεαί τ' ὄρόμενον κακὸν

- [88] βοᾷ τειχέων ὑπερ ἀλεύσατε.
- [89] ὁ λεύκασπις ὅρνυται λαὸς εὐ||τρεπὴς
- [90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.
- [91] τίς ἄρα ἤνυσται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
- [92] θεῶν ἢ θεᾶν;
- [93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω
- [95] βρέτη δαιμόνων;
- [96] ίὼ μάκαρες εὔεδροι,
- [97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλ||λομεν
- [98] ἀγάστονοι;
- [100] ἀκού|ετ' ἡσύκ |ἀκού|ετ' ἀ|σπίδων |κτύπον;
- [101] πέπλων καὶ στεφέων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμ||φὶ
- [102] λιτάν' ἔξομεν;
- [103] κτύπον δέδορ|κα· πάτα|γος οὐχ |ένδος δορός.
- [104] τί ρέξεις; προδώσεις, παλαίχθων
- [105] Ἀρης, τὰν τεάν;
- [106] ὡ χρυ|σοπή|ληξ δαῖ|μον ἔπιδ' |ἔπιδε πόλιν
- [107] ἃν ποτ' εύφιλήταν ἔθου.

Strophe 1

- [109] [Χορός]: θεοὶ πολιάοχοι πάντες ἵτε χθονὸς·
- [110] ἴδετε παρθένων
- [111] ικέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

- [112] κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
- [115] καχλάζει πνοαις Ἀρεος ὄρόμενον.
- [116] ἀλλ', ὡ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
- [117] πάντως ἄρηξον δαίων ἄλωσιν.
- [120] Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
- [121] κυκλοῦνται φόβος δ' ἀρήων ὅπλων
- [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἵππιαν
- [123] μινύρονται φόνου χαλινοί.
- [124] ἐπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
- [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
- [126] [Zele ost]
- [127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

- [128] [Χορός]: σύ τ', ὡ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
- [129] ρύσιπολις γενοῦ,
- [130] Παλλάς, ὁ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
- [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾶ,
- [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
- [135] σύ τ', Ἀρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
- [136] Κάδμου φύλαξον κήδεσαι τ' ἐναργῶς.
- [140] καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ,
- [141] ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
- [142] γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

- [143] ἀυτοῦσαι πελαζόμεσθα.
- [145] καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
- [146] στρατῷ δαίῳ στόνων ἀντίτας.
- [147] σύ τ', ὡ Λατογένει॥α
- [148] κούρα, τόξον εύτυκάζου.

Strophe 2

- [149] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [150] ὅτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω·
- [151] ὡ πότνι' Ἡρα.
- [152] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
- [153] Ἀρτεμι φίλα,
- [155] δοριτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται.
- [156] τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
- [157] ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐ πάγει θεός;

Antistrophe 2

- [158] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,
- [158b] ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται·
- [159] ὡ φίλ' Ἀπολλον·
- [160] κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,
- [161] παῖ Διός, ὅθεν
- [162] πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχᾳ.
- [163] σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα, πρὸ πόλεως

[165]

ἐπτάπυλον ἔδος | ἐπιρρύουσα.

Strophe 3

[166] [Χορός]: Ιὼ παναρκεῖς θεοί,

[167] Ιὼ τέλειοι τέλειαι τε γᾶς

[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,

[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

[170] ἐτεροφώνω στρατῷ.

[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως

[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: Ιὼ φίλοι δαίμονες,

[175] λυτήριοι τ' ἀμφιβάντες πόλιν,

[176] δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,

[177] μέλεσθε θ' ιερῶν δημίων,

[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε.

[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὁργίων

[180] μνήστορες ἐστέ μοι.

[181] [Ἐτεοκλῆς]: ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,

[182] ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,

[183] στρατῷ τε θάρσος τῷ δε πυργηρούμενω,

[185] βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν

[186] αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;

- [187] μῆτ' ἐν κακοῖσι μῆτ' ἐν εὐεστοῖ φίλη
- [188] ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.
- [189] κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὄμιλητὸν θράσος,
- [190] δείσασα δ' οἴκω καὶ πόλει πλέον κακόν.
- [191] καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
- [192] θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην.
- [193] τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλεται,
- [194] αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορθούμεθα.
- [195] τοιαῦτά τὰν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
- [196] κεὶ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
- [197] ἀνήρ γυνή τε χῶτι τῶν μεταίχμιον,
- [198] ψῆφος κατ' αὐτῶν ὅλεθρία βουλεύσεται,
- [199] λευστῆρα δῆμου δ' οὕτι μὴ φύγη μόρον.
- [200] μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλεύέτω,
- [201] τάξωθεν· ἐνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει.
- [202] ἥκουσας ἡούκ ἥκουσας, ἦ κωφῇ λέγω;
- [203] [Χορός]: ὡ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκούσασα
- [204] τὸν ἀρματόκτυπον ὅτοβον ὅτοβον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπύαν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετῶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλῆς]: τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ' οἱ πρῶραν φυγῶν
- [209] πρύμνηθεν ηὔρε μηχανὴν σωτηρίας,

- [210] νεώς | καμού|σης πον|τίω | πρὸς κύ|ματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἥλθον ἀρ||χαῖα
- [212] βρέτη, θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος
- [213] ὅτ' ὄλοϊς νειφομένας βρόμος ἐν πύλαις.
- [214] δὴ τότ' ἥρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
- [215] ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.
- [216] [Ἐτεοκλῆς]: πύργον | στέγειν | εὕχε|σθε πολέ|μιον | δόρυ.
- [217] οὐκοῦν | τάδ' ἔ|σται πρὸς | θεῶν· | ἀλλ' οὖν | θεοὺς
- [218] τοὺς τῆς | ἀλού|σης πόλε|ος ἐ|κλείπειν | λόγος.
- [219] [Χορός]: μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
- [220] ἄδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
- [221] ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
- [222] ἀπτόμενον πυρὶ δαίω.
- [223] [Ἐτεοκλῆς]: μή μοι | θεοὺς | καλοῦ|σα βου|λεύου | κακῶς.
- [224] πειθαρ|χία | γάρ ἐ|στι τῆς | εὐπρα|ξίας
- [225] μήτηρ, | γυνὴ | σωτῆ|ρος· ὡδ' | ἔχει | λόγος.
- [226] [Χορός]: ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ίσχὺς καθυπερτέρα·
- [227] πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
- [228] κάκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὄμμάτων
- [229] κρημναμενᾶν νεφελᾶν ὄρθοι.
- [230] [Ἐτεοκλῆς]: ἀνδρῶν | τάδ' ἔ|στι, σφάγι|α καὶ | χρηστή|ρια
- [231] θεοῖ|σιν ἔρ|δειν πολε|μίων | πειρω|μένους.
- [232] σὸν δ' αὖ | τὸ σι|γᾶν καὶ | μένειν | εἴσω | δόμων.

- [233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
- [234] δυσμενέων δ' ὅχλον πύργος ἀποστέγει.
- [235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
- [236] [Ἐτεοκλής]: οὗτοι φθονῷ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
- [237] ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῆς,
- [238] εὔκηλος ἵσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- [239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
- [240] ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
- [241] τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.
- [242] [Ἐτεοκλής]: μή νυν, ἐὰν θυνήσκοντας ἢ τετρωμένους
- [243] πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε.
- [244] τούτῳ γάρ Ἀρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.
- [245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούω γ' ἵππικῶν φρυαγμάτων.
- [246] [Ἐτεοκλής]: μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
- [247] [Χορός]: στένει πόλισμα γῆθεν, ὡς κυκλούμενων.
- [248] [Ἐτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
- [249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλεται.
- [250] [Ἐτεοκλής]: οὐ σῖγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
- [251] [Χορός]: ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
- [252] [Ἐτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε;
- [253] [Χορός]: θεοὶ πολίται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.
- [254] [Ἐτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς κάμε καὶ πᾶσαν πόλιν.
- [255] [Χορός]: ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἔχθροὺς βέλος.

[256] [Έτεοκλής]: ὡς Ζεῦ, γυναικῶν οἵον ὡπασας γένος.

[257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὡσπερ ἄνδρας ὡν ἀλῷ πόλις.

[258] [Έτεοκλής]: παλιν στομεῖς αὖθιγάνουσ' ἀγαλμάτων;

[259] [Χορός]: ἀψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

[260] [Έτεοκλής]: αἰτουμένω μοι κούφον εἰ δοίης τέλος.

[261] [Χορός]: λέγοις ἀν ώς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

[262] [Έτεοκλής]: σίγησον, ὡς τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

[263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

[264] [Έτεοκλής]: τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τούποις αἱροῦμαι σέθεν.

[265] καὶ πρός γε τούτοις, ἐκτὸς οὐσ' ἀγαλμάτων,

[266] εὔχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς.

[267] κάμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

[268] ὅλολυγμὸν ἵερὸν εὔμενῆ παιῶνισον,

[269] Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

[270] Θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

[271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς,

[272] πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,

[273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω

[274] εὗξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,

[275] μήλοισιν αἱμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

[276] [ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὥδ' ἐπεύχομαι]

[277] θύσειν τροπαιαῖς, δαῖων δ' ἐσθήματα,

[278] στέψω λάψυρα δουρίπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

- [279] στέψω πρὸ ναῶν, πολεμίων δ' τὰ ἐσθήματα
- [280] τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς,
- [281] μηδ' ἐν ματαιοῖς κάγριοις ποιφύγμασιν.
- [282] οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγης τὸ μόρσιμον.
- [283] ἐγὼ δέ γ' ἀνδρας ἐξ ἐμοὶ σὺν ἐβδόμῳ
- [284] ἀντηρέτας ἔχθροισι τὸν μέγαν τρόπον
- [285] εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
- [286] πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρόθους
- [287] λόγους ίκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὑπο.

Stasimon

Strophe 1

- [288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
- [289] γείτονες δὲ καρδίας
- [290] μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
- [291] τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,
- [292] δράκοντας ὡς τις τέκνων
- [293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
- [294] πάντρομος πελειάς.
- [295] τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
- [296] πανδαμεὶ πανομιλεὶ
- [297] στείχουσιν. τί γένωμαι;
- [298] τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

- [299] ιάπτουσι πολίταις
- [300] χερμάδ' ὀκριόεσσαν.
- [301] παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
- [302] θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
- [303] Καδμογενῆ ρύεσθε.

Antistrophe 1

- [304] [Χορός]: ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδουν
- [305] τᾶσδ' ἄρειον, ἔχθροῖς
- [306] ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἴαν,
- [307] ὅδωρ τε Διρκαῖον, εὐ||τραφέστατον
- [308] πωμάτων
- [309] ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος
- [311] Τηθύος τε παΐδες.
- [312] πρὸς τάδ', ὡ πολιοῦχοι
- [313] θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
- [314] πύργων ἀνδρολέτειραν
- [315] κῆρα, ρίψοπλον ἄταν,
- [316] ἐμβαλόντες ἄροισθε
- [317] κῦδος τοῖσδε πολίταις.
- [318] καὶ πόλεως ρύτορες ἔστ^{seid}
it is
- [319] εὔεδροί τε στάθητ'
- [320] ὀξυγόοις λιταῖσιν.

Strophe 2

- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὕδ' ὀγυγίαν
- [322] Ήδα προϊάψαι, δορὸς ἄγραν
- [323] δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
- [325] περθομέναν ἀτίμως,
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
- [327] ἐ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς
- [328] ἵππηδὸν πλοκάμων, περιρρηγνυμένων
- [329] φαρέων. βοᾶ
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλις,
- [331] λαῖδος ὄλλυμένας μιξοθρόου.
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὡμοδρόποις
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
- [335] δωμάτων στυγερὰν ὁδόν·
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
- [337] βέλτερα τῶνδε πράσσειν·
- [338] πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῆ,
- [339] ἐ ἔ, δυστυχῆ τε πράσσει.
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ||ει,
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῷ

- [342] χραίνεται πόλισμ' ἄπαν·
- [343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
- [344] μιαίνων εύσέβειαν Ἀρης.

Strophe 3

- [345] [Χορός]: κορκορυγὰὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὁρκάνα
- [346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ
- [347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·
- [348] βλαχὰὶ δ' αἰματόεσσαι
- [349] τῶν ἐπιμαστιδίων
- [350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.
- [351] ἀρπαγὰὶ δὲ διαδρομᾶν ὅμαίμονες·
- [352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
- [353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
- [354] ξύννομον θέλων ἔχειν,
- [355] οὔτε μεῖον οὕτ' ἵσον λελιμένοι.
- [356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα.

Antistrophe 3

- [357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
- [358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν
- [359] δ' ὅμμα θαλαμηπόλων·
- [360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
- [361] γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς

- [362] ἐν ροθίοις φορεῖται.
- [363] δμωίδες δὲ καινοπήμονες νέαι·
- [364] τλάμον' εύναν αἰχμάλωτον
- [365] ἀνδρὸς εύτυχοῦντος ὡς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερτέρου
- [367] ἐλπίς ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὅ τοι |κατό|πτης, ὡς |έμοὶ |δοκεῖ, |στρατοῦ
- [370] πευθώ |τιν' |ή|μιν, ὡ |φίλαι, |νέαν |φέρει,
- [371] σπουδῇ |διώ|κων πομ|πίμους |χνόας |ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν |ἄναξ |ὅδ' αὐ|τὸς Οἱ δίπου |τόκος
- [373] εἰς ἀρ|τίκολ|λον ἀγ|γέλου |λόγον |μαθεῖν.
- [374] σπουδῇ |δὲ καὶ |τοῦδ' οὐκ |ἀπαρ|τίζει |πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' |ἄν εἰ |δῶς εὖ |τὰ τῶν |ἐναν|τίων,
- [376] ὡς τ' |ἐν |πύλαις |έκα|στος εἴ|ληχεν |πάλον.
- [377] Τυδεὺς |μὲν ἥ|δη πρὸς |πύλαι|σι Προι|τίσιν
- [378] βρέμει, |πόρον |δ' |Ισμη|νὸν οὐκ |έᾶ |περᾶν
- [379] ὁ μάν|τις· οὐ |γάρ σφάγι|α γί|γνεται |καλά.
- [380] Τυδεὺς |δὲ μαρ|γῶν καὶ |μάχης |λελιμ|μένος
- [381] μεσημ|βριναῖς |κλαγγαῖ|σιν ὡς |δράκων |βοᾶ·
- [382] Θείνει |δ' ὄνεί|δει μάν|τιν Οἱ |κλείδην |σοφόν,
- [383] σαίνειν |μόρον |τε καὶ |μάχην |ἀψυ|χία.
- [384] τοιαῦτ' |άυ|τῶν τρεῖς |κατα|σκίους |λόφους|

- [385] σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω
- [386] χαλκή λατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
- [387] ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
- [388] φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
- [389] λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσω σάκει,
- [390] πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὁ φθαλμός, πρέπει.
- [391] τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
- [392] βοῶ παρ' ὅχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
- [393] ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει,
- [394] ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
- [395] τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν
- [396] κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
- [397] [Ἐτεοκλῆς]: κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὐτὶν' ἀν τρέσαιμ' ἔγώ,
- [398] οὐδ' ἐλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα.
- [399] λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
- [400] καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος
- [401] ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
- [402] τάχ' ἀν γένοιτο μάντις ἀνοία τινί.
- [403] εἰ γὰρ θανόντι υὔξ ἐπ' ὁ φθαλμοῖς πέσοι,
- [404] τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
- [405] γένοιτ' ἀν ὁρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
- [406] καύτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
- [407] ἔγώ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Άστακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
- [409] μάλ' εὔγενη τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
- [410] τιμῶν τα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
- [411] αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φίλει.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὃν Ἀρης ἐφείσατο,
- [413] βίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
- [414] Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ·
- [415] Δίκη δ' ὄμαιμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὅρνυται· τρέμω δ' αἰματηφόρους
- [420] μόρους ὑπὲρ φίλων
- [421] ὄλομένων ιδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ μὲν οὕτως εὔτυχεῖν δοῖεν θεοί·
- [423] Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
- [424] γίγας ὅδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
- [425] μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεῖν', ἂ μὴ κραίνοι τύχη·
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
- [429] ἔριν πέδοι σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημ|βρινοῖ|σι θάλ|πεσιν προσή|κασεν.
- [432] ἔχει |δὲ σῆ|μα γυ|μνὸν ἄν|δρα πυρ|φόρον,
- [433] φλέγει |δὲ λαμ|πὰς διὰ |χερῶν |ώπλι|σμένη·
- [434] χρυσοῖς |δὲ φω|νεῖ γράμ|μασιν πρήσω πόλιν.
- [435] τοιῶ|δε φω|τὶ πέμ|πε— τίς |ξυστή|σεται,
- [436] τίς ἄν|δρα κομ|πάζον|τα μὴ |τρέσας |μενεῖ;
- [437] [Έτεοκλῆς]: καὶ τῷ|δε κέρ|δει κέρ|δος ἄλ|λο τί|κτεται.
- [438] τῶν τοι |ματαί|ων ἄν|δράσιν φρονη|μάτων
- [439] ἡ γλῶσσ' |ἀλη|θῆς γί|γνεται κατή|γορος·
- [440] Καπανεὺς |δ' ἀπει|λεῖ, δρᾶν |παρε|σκευα|σμένος,
- [441] θεοὺς |ἀτί|ζων, κὰ|πογυ|μνάζων |στόμα
- [442] χαρᾶ |ματαί|φ θυη|τὸς ὧν |εὶς οὐ|ρανὸν
- [443] πέμπει |γεγω|νὰ Ζη|νὶ κυ|μαίνοντ' |ἔπη·
- [444] πέποι|θα δ' αὐ|τῷ ξὺν |δίκη |τὸν πυρ|φόρον
- [445] ἥξειν |κεραυ|νόν, οὐ|δὲν ἐ|ξηκα|σμένον
- [446] μεσημ|βρινοῖ|σι θάλ|πεσιν τοῖς ἡ|λίου.
- [447] ἀνὴρ |δ' ἐπ' αὐ|τῷ, κεὶ |στόμαρ|γός ἐστ' |ἄγαν,
- [448] αἴθων |τέτα|κται λῆ|μα, Πολυ|φόντου |βία,
- [449] φερέγ|γυσον φρούρη|μα, προ|στατη|ρίας
- [450] Ἀρτέμι|δος εὐ|νοίαι|σι σύν |τ' ἄλλοις θεοῖς.
- [451] λέγ' |ἄλ|λον ἄλ|λαις ἐν |πύλαις |εἰλη|χότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' |δς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθοι,

- [454] πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἐδωλίων ὑπερκόπω
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γάρ Ἐτεόκλω τρίτος πάλος
- [459] ἔξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους,
- [460] πύλαισι Νηίστησι προσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
- [462] δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
- [465] ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον.
- [466] ἀνὴρ ὄπλιτης κλίμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἔχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοῶ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν ξυλαβαῖς,
- [469] ὡς οὐδ' ἀν Ἀρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωτὶ πέμπετε τὸν φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειν τῇσδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλῆς]: πέμποιμ' ἀν ἥδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῷ.
- [473] καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] δὲ οὕτι μάργων ἵππικῶν φρυαγμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,

- [477] ἀλλ' ἡ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
- [478] ἡ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
- [479] ἔλων λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
- [480] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εύτυχεῖν, ίώ
- [482] πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένα φρενί, τώς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
- [487] Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
- [488] Ἰππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος·
- [489] ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλου λέγω,
- [490] ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
- [491] ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὔτελὴς ἄρ' ήν
- [492] ὅστις τόδ' ἔργον ὠπασεν πρὸς ἀσπίδι,
- [493] Τυφῶν' ίέντα πύρπνοον διὰ στόμα
- [494] λιγυνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν·
- [495] ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
- [496] προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἐνθεος δ' Ἀρει
- [498] βακχῷ πρὸς ἄλκην Θυιάς ὡς φόβον βλέπων.
- [499] τοιοῦδε φωτὸς πειραν εῦ φυλακτέον·

- [500] Φόβος γὰρ ἡδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλῆς]: πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
- [502] πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἔχθαίρουσ' ὕβριν,
- [503] εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
- [504] Ὑπέρβιος δέ, κεδυὸς Οἰνοπος τόκος,
- [505] ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ἡρέθη, θέλων
- [506] ἔξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης,
- [507] οὔτ' εἰδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὅπλων σχέσιν
- [508] μωμητός, Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
- [509] ἔχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
- [511] θεούς· οὐ μὲν γὰρ πύρ πνοον Τυφῶν' ἔχει,
- [512] Ὑπέρβιω δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
- [513] σταδιῖος ἡσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
- [514] κούπω τις εἴδε Ζῆνά που νικώμενον.
- [515] τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων·
- [516] πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
- [517] εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη·
- [518] Ὑπέρβιω τε πρὸς λόγον τοῦ σῆματος
- [519] εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὡδ' ἀντιστάτας,
- [520] σωτὴρ γένοιτ' ἀν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχῶν.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαίμονος, ἔχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ιάψειν.
- [526] [Ἄγγελος]: οὔτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
- [527] πέμπται σι προσταχθέντα Βορραίας πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὅμνυσι δ' αἰχμὴν ἦν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
- [530] σέβειν πεποιθῶς ὁμοάτων θ' ὑπέρτερον,
- [531] ἢ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ
- [532] Διός. τόδ' αὐδᾷ μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
- [533] βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
- [534] στείχει δ' ίουλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
- [535] ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
- [536] ὁ δ' ώμόν, οὐτὶ παρθένων ἐπώνυμον,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμμ' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὴν ἀκόμη παστός γ' ἐφίσταται πύλαις.
- [539] τὸ γάρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὡμόσιτον προσμεμηχανημένην
- [542] γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἐκκρουστὸν δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἔνα,
- [544] ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ιάπτεσθαι βέλη.
- [545] ἔλθὼν δ' ἔσικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς | κελεύθου δ' οὐ | καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνὴρ
- [548] μέτοικος, Ἀργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
- [549] πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἂ μὴ κραίνοι θεός.
- [550] [Ἐτεοκλής]: εἰ γὰρ τύχοιεν ὡν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
- [551] αύτοῖς ἔκεινοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν.
- [552] ἦ τὰν πανώλεις παγκάκως τ' ὄλοιατο.
- [553] ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
- [554] ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὥρᾳ τὸ δράσιμον,
- [555] Ἀκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
- [556] ὃς οὐκ ἔάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
- [557] ἔσω πυλῶν ρέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
- [558] οὐδ' εἰ σαμεῖψαι θηρὸς ἔχθιστου δάκους
- [559] εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἦ 'ξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
- [561] πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν θελόντων τὰν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
- [563] [Χορός]: ίκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὥρθίας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσα
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον λέγοιμ' ἀν ἀνδρα σωφρονέστατον,

- [569] ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
- [570] Ὄμολωίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
- [571] κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν·
- [572] τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
- [573] μέγιστον Ἀργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
- [574] Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
- [575] κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶν δε βουλευτὴριον.
- [576] καὶ τὸν σὸν αὔθις προσθροῶν ὁμόσπορον,
- [577] ἔξυπτιάζων ὅμμα, Πολυνείκους βίαν,
- [578] δίς τ' ἐν τελευτῇ τοῦνομ' ἐνδατούμενος,
- [579] καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
- [580] ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
- [581] καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
- [582] πόλιν πατρῷαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
- [583] πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβλήκότα;
- [584] μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
- [585] πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
- [586] ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
- [587] ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
- [588] μάντις κεκευθώς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
- [589] μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
- [590] τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὔκήλως ἔχων
- [591] πάγχαλκον ηὕδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλω.

- [592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- [593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
- [594] ἐξ ἦς τὰ κεδυὰ βλαστάνει βουλεύματα.
- [595] τούτω σοφούς τε κάγαθοὺς ἀντηρέτας
- [596] πέμπειν ἐπαινῶ. δεινὸς δὲς θεοὺς σέβει.
- [597] [Ἐτεοκλῆς]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὅρνιθος βροτοῖς
- [598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
- [599] ἐν παντὶ πράγῃ δ' ἔσθ' ὄμιλίας κακῆς
- [600] κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
- [601] ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
- [602] ἡ γὰρ ξυνεισβὰς πλοιον εὐσεβῆς ἀνὴρ
- [603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινὶ
- [604] ὅλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
- [605] ἡ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὧν
- [606] ἔχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
- [607] ταύτοῦ κυρήσας ἐκ δίκως ἀγρεύματος,
- [608] πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.
- [609] οὔτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
- [610] σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνήρ,
- [611] μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι συμμιγεὶς
- [612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
- [613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
- [614] Διὸς θέλοντος ξυκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις
- [616] οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκη,
- [617] ἀλλ' οἴδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη,
- [618] εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου·
- [619] φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
- [620] ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
- [621] ἔχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
- [622] γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἢ βῶσαν φύει,
- [623] ποδῶκες ὅμιμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
- [624] παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
- [625] θεοῦ δὲ δῶρον ἐστιν εὔτυχεῖν βροτούς.
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εύτυχη,
- [628] δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἐκτοθεν βαλὼν
- [630] Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῶ.
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἐβδομὸν δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις
- [632] λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
- [633] οῖας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
- [634] πύργοις ἐπεμβὰς κὰ πικηρυχθεὶς χθονί,
- [635] ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
- [636] σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὸν θαυμεῖν πέλας,
- [637] ἡ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὰς ἀνδρηλάτην

- [638] φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τείσασθαι τρόπου.
- [639] τοιαῦτ' ἀυτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
- [640] καλεῖ πατρῷας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
- [641] τῶν ὕν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
- [642] ἔχει δὲ καὶ νοπηγές εὔκυκλον σάκος
- [643] διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανήμενον.
- [644] χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ιδεῖν
- [645] ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
- [646] Δίκη δ' ἄρ' εἴναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
- [647] λέγει κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
- [648] ἔξει πατρῷων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τάξευρήματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἡδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ.
- [651] ὡς οὕποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων
- [652] μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
- [653] ὦ Θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
- [654] ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος·
- [655] ὥμοι, πατρὸς δὴ υἱὸν ἀραι τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὕτε κλαίειν οὕτ' ὁδύρεσθαι πρέπει,
- [657] μὴ καὶ τεκνωθῆ δυσφορώτερος γόος.
- [658] ἐπωνύμω δὲ κάρτα, Πολυνείκει λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθα τούπισημ' ὅποι τελεῖ,
- [660] εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα

- [661] ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
- [662] εἰ δ' ή Διὸς παις παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἔκεινου καὶ φρεσίν, τάχ' ἀν τόδ' ήν.
- [664] ἀλλ' οὐτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
- [665] οὔτ' ἐν τροφαισιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
- [666] οὔτ' ἐν γενείου ξυλογῇ τριχώματος,
- [667] Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο·
- [668] οὐδ' ἐν πατρῷας μὴν χθονὸς κακούχια
- [669] οἵμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἦ δῆτ' ἀν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμω φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθῶς εἴμι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
- [675] ἔχθρὸς σὺν ἔχθρῷ στήσομαι. φέρ' ώς τάχος
- [676] κνημῖδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μή, φίλοτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένη
- [678] ὄργην ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ·
- [679] ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἄλις
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἴμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὄμαίμοιν θάνατος ὥδ' αὐτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
- [683] [Ἐτεοκλῆς]: εἴπερ κακὸν φέροι τίς, αἰσχύνης ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον | γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
[685] κακῶν δὲ κάσχρων οὐτιν' εὔκλείαν ἔρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπληθῆς
[687] δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦδ'
[688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
[689] [Έτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
[690] ἵτω κατ' οὐρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
[691] Φοίβω στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαίου γένος.
[692] [Χορός]: ὡμοδακής σ' ἄγαν ἴμερος ἔξοτρύνει
[693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
[694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
[695] [Έτεοκλής]: φίλου γὰρ ἔχθρα μοι πατρὸς τάλαιν' ἀρὰ
[696] ξηροῖς ἀκλαύτοις ὅμμασιν προστίζανει,
[697] λέγουσα κέρδος πρότερον ύστερου μόρου.
[698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλήσῃ
[699] βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις οὐκ
[700] εἴσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
[701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
[702] [Έτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἥδη πως παρημελήμεθα,
[703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὄλομένων θαυμάζεται·
[704] τί οὖν ἔτ' ἀν σαίνοιμεν ὄλεθριον μόρον;

- [705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
- [706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς
- [707] ἵσως ἀν ξλθοι θελεμωτέρω
- [708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
- [709] [Έτεοκλῆς]: ἔξειζεσεν γάρ Οἰδίπου κατεύγματα.
- [710] ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
- [711] ὅψεις, πατρῷων χρημάτων δατήριοι.
- [712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξί, καί περ οὐ στέργων ὅμως.
- [713] [Έτεοκλῆς]: λέγοιτ' ἀν ὕν τάνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
- [714] [Χορός]: μὴ λθης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' εβδόμαις πύλαις.
- [715] [Έτεοκλῆς]: τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγω.
- [716] [Χορός]: νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.
- [717] [Έτεοκλῆς]: οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
- [718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτάδελφον αἱμα δρέψασθαι θέλεις;
- [719] [Έτεοκλῆς]: θεῶν διδόντων οὐκ ἀν ἐκ φύγοις κακά.

Strophe 1

- [720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
- [721] θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
- [722] παναλαθῆ κακόμαντιν
- [723] πατρὸς εὔκταίαν Ἐρινὺν
- [724] τελέσαι τὰς περιθύμους
- [725] κατάρας Οίδιπόδα βλαψίφρονος.

[726]

παιδολέτωρ δ' ἔρις ἄδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾶ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας,

[730] πικρός, ὡμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὅπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδάικτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαία κόνις

[737] πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,

[738] τίς ἀν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἄν σφε λούσειεν; ὡ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῆ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὡκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἐς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὔτε Λάιος

- [746] βίᾳ, τρὶς εἰπόντος ἐν
- [747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις
- [749] θνάσκοντα γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν,

Strophe 3

- [750] [Χορός]: κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιῶν
- [751] ἐγείνατο μὲν μόρον αύτῷ,
- [752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
- [753] ὅστε ματρὸς ἀγνὰν
- [754] σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
- [755] ρίζαν αἰματόεσσαν
- [756] ἔτλα· παράνοια συνῆγε
- [757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

- [758] [Χορός]: κακῶν δ' ὕσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
- [759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
- [760] τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμψαν
- [761] πόλεως καχλάζει..
- [762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὄλιγου
- [763] τείνει, πύργος ἐν εὔρει.
- [764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
- [765] μὴ πόλις δαμασθῇ.

Strophe 4

- [766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἄρᾶν
- [767] βαρεῖαι καταλλαγαί.
- [768] τὰ δ' ὄλο' οὐ παρέρχεται.
- [769] πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
- [770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
- [771] ὅλβος ἄγαν παχυνθείς.

Antistrophe 4

- [772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἔθαύμασαν
- [773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
- [774] πολύβατός τ' ἄγων βροτῶν,
- [775] ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
- [776] τὰν ἀρπαξάνδραν
- [777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

- [778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
- [779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
- [780] γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
- [781] μαινομένα κραδία
- [782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
- [783] πατροφόνω χερὶ τῶν
- [784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη·

Antistrophe 5

- [785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας
- [786] έφη|κεν ἐπι|κότους |τροφᾶς,
- [787] αἰαῖ, |πικρο|γλώσσους |ἀράς,
- [788] καὶ σφε σιδαρονόμω
- [789] διὰ χερί ποτε λαχεῖν
- [790] κτήματα· νῦν δὲ τρέω
- [791] μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.
- [792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ|τε, παῖ|δες μη|τέρων |τεθραμ|μέναι.
- [793] πόλις |πέφευ|γεν ἥ|δε δού|λιον |ζυγόν·
- [794] πέπτω|κεν ἀν|δρῶν ὁ|βρίμων |κομπά|σματα·
- [795] πόλις δ' ἐν εὐ|δίᾳ |τε καὶ |κλυδω|νίου
- [796] πολλαῖ|σι πλη|γαῖς ἄντ|λον οὐκ |έδε|ξατο.
- [797] στέγει δὲ πύρ|γος, καὶ |πύλας φερεγ|γύοις
- [798] ἐφρα|ξάμε|σθα μονο|μάχοι|σι προ|στάταις·
- [799] καλῶς |ἔχει |τὰ πλεῖστ', |ἐν ἔξ |πυλώ|μασι·
- [800] τὰς δ' ἐ|βδόμας ὁ σε|μνὸς ἐ|βδομα|γέτης
- [801] ἄναξ |Ἀπόλ|λων εἴ|λετ', Οἰ|δίπου γένει
- [802] κραίνων |παλαι|ὰς Λα|ίου |δυσβου|λίας.
- [803] [Χορός]: τί δ' ἔ|στι πρᾶγ|μα νεό|κοτον πόλει |πλέον;
- [804] [Ἄγγελος]: πόλις |σέσω|σται· βασι|λέες δ' ὁμό|σποροι—
- [805] [Χορός]: τίνες; |τί δ' εἴ|πας; παρα|φρονῶ φόβῳ |λόγου.
- [806] [Ἄγγελος]: φρονοῦ|σα νῦν ἄκου|σον· Οἰ|δίπου τόκοι

- [807] [Χορός]: οἱ γὰ τάλαι|να, μάντις εἰ|μὶ τῶν κακῶν.
- [808] [Ἄγγελος]: ούδ' ἀμ|φιλέ|κτως μὴν |κατε|σποδη|μένοι—
- [809] [Χορός]: ἐκεῖθι κεῖσθον; βαρέα δ' οὖν |όμως φράσον.
- [810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτο|κτόνων.
- [811] [Χορός]: οὔτως ἀδελφαῖς χερ|σὶν ἡ|ναίρονθ' ἄμα;
- [812] οὔτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν |ἀμφοῖν ἄγαν.
- [813] αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.
- [814] τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα·
- [815] πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,
- [816] δισσῷ στρατηγῷ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
- [817] σκύθη σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.
- [818] ἔξουσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,
- [819] πατρὸς κατ' εὔχας δυσπότμως φορούμενοι.
- [820] [πόλις σέσωσται· βασιλέοιν δ' ὅμοσπόροιν]
- [821] πέπωκεν αἴμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

Stasimon

- [822] [Χορός]: ὡ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι
- [823] δαιμονες, οἱ δὴ Κάδμου πύργους
- [824] τούσδε ρύεσθε,
- [825] πότερον χαίρω κάποιο λύξω
- [826] πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι.
- [827] ἡ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαιμονας

[830]
 ἀτέκνους | κλαύσω | πολεμάρχους;

[831]
 οὶ δῆτ' | ὄρθῶς | κατ' ἐπωνυμίαν

[832]
 καὶ πολυνεικεῖς

[832b]
 ὥλοντ' | ἀσεβεῖ | διανοίᾳ.

Strophe 1

[833] [Χορός]:
 ὡ μέλαινα | καὶ τε λεία | γένεος | Οἰδίπου | τ' ἀρά,
 κακόν | με καρδίαν | τι περιπίτνει | κρύος.

[835]
 ἔτευξα τύμβῳ μέλος

[836]
 Θυιὰς αἱματοσταγεῖς

[837]
 νεκροὺς | κλύουσα δυσμόρως

[838]
 θανόντας· ἦ δύσορνις ἄδε

[839]
 ξυναυλία δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]:
 ἔξεπραξεν, | οὐδ' ἀπείπεν | πατρόθεν | εὔκταια φάτις·

[841]
 βουλαὶ δ' ἅπιστοι Λαίου διήρκεσαν.

[842]
 μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν.

[843]
 θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

[844]
 ίώ πολύστονοι, τόδ' ἡργάσσασθ

[845]
 , ἅπιστον· ἥλθε δ' αἴακτὰ

Unglaubliches:
unbelievable:

[846]
 πήματ' οὐ λόγω.

[847]
 τάδ' αὐτόδηλα, προῦπτος ἀγγέλου λόγος·

[848]
 διπλαῖν μερίμναιν διδύμα νῦν ὄρῶ κακά,

- [850] αύτοφόνα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;
- [852] τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέστιοι;
- [854] ἀλλὰ γόνων, ὡς φίλαι, κατ' οὔρον
- [855] ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
- [856] πίτυλον, δος αἰὲν δι' Αχέροντ' ἀμείβεται
- [857] τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,
- [858] τὰν ἄστιβῃ Παιῶνι, τὰν ἀνάλιον
- [860] πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.
- [861] ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος
- [862] πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἡδ' Ισμήνη,
- [863] θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως
- [864] οἵμαί σφ' ἔρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
- [865] στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.
- [866] ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης
- [867] τὸν δυσκέλαδόν θ' ὅμνον Ἐρινύος
- [868] ιαχεῖν Αίδατ'
- [870] ἔχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέληπειν.
- [871] δυσαδελφόταται πασῶν ὀπόσαι
- [872] στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,
- [873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς
- [874] μὴ κ φρενὸς ὄρθως με λιγαῖνειν.

Strophe 2

- [875] [Χορός]: Ἰώ Ἰώ δύσφρονες,
- [876] φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
- [877] δόμους πατρώους ἐλόν||τες
- [878] μέλεοι σὺν αἰχμῇ.
- [879] μέλεοι δῆθ' οἱ μελέους θανάτους
- [880] εὔροντο δόμων ἐπὶ λύμη.

Antistrophe 2

- [881] [Χορός]: Ἰώ Ἰώ δωμάτων
- [882] ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
- [883] ἰδόντες, ἥδη διήλλαχθε
- [885] σὺν σιδάρῳ.
- [886] κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
- [887] πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

- [888] [Χορός]: δι' εὔωνύμων τετυμμένοι,
- [889] τετυμμένοι δῆθ', όμο||σπλάγχνων
- [890] τε πλευρωμάτων
- [891] [Zele ost]
- [892] αἰσī δαιμόνιοι,
- [893] αἰσī δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
- [895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
- [896] σώμασιν πεπλαγμένους,

- [897] ἀναυδάτω μένει
- [898] ἀραιώ τ' ἐκ πατρὸς
- [899] οὐ διχόφρονι πότμῳ.

Antistrophe 3

- [900] [Χορός]: διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
- [901] στένουσι πύργοι, στένει
- [902] πέδον φίλανδρον· μένει
- [903] κτέανα δ' ἐπιγόνοις,
- [904] δι' ὃν αἰνομόροις,
- [905] δι' ὃν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος.
- [907] ἐμοιράσαντο δ' ὄξυκάρδιοι
- [908] κτήμαθ', ὥστ' ἵσον λαχεῖν.
- [909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ
- [909b] ἀμεμφεία φίλοις,
- [910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἀρης.

Strophe 4

- [911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὕδ' ἔχουσιν,
- [912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,
- [913] τάχ' ἀν τις εἴποι, τίνες;
- [914] τάφων πατρώων λαχαί.
- [915] ἀχάεις δόμων μάλ' αὐτούς
- [916] προπέμπει δαϊκτὴρ

- [917] γύος αύτόστονος, αύτοπήμων,
- [918] δαΐσφρων, οὐ φιλογαθής,
- [919] ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
- [920] φρενός, ἢ κλαιομένας μου
- [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

Antistrophe 4

- [922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
- [923] ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
- [924] ζένων τε πάντων στίχας
- [925] πολυφθόρους ἐν δαΐ.
- [926] δυσδαίμων σφιν ἢ τεκοῦσα
- [927] πρὸ πασᾶν γυναικῶν
- [928] ὅπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
- [929] παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτὰ
- [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὥδ'
- [931] ἔτελεύτασαν ὑπ' ἀλλα||λοφόνοις
- [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

- [933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
- [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
- [935] ἔριδι μαινομένῃ,
- [936] νείκεος ἐν τελευτῇ.

- [937] πέπαυται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
- [938] ζόα φονορύτῳ
- [939] μέμεικται· κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι.
- [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
- [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς
- [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
- [943] κακὸς δατητὰς Ἀρης ἀρὰν πατρῷ||αν
- [944] τιθεὶς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

- [945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλεοι
- [946] διοδότων ἀχθέων·
- [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
- [948] πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
- [949] ίώ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
- [950] πόνοισι γενεάν·
- [951] τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
- [952] Ἄραι τὸν ὄξὺν νόμον, τετραμμένου
- [953] παντρόπῳ φυγῇ γένους.
- [954] ἔστακε δ' Ἀτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
- [955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατή||σας
- [956] ἔληξε δαίμων.
- [957] [Ισμήνη]: σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

[958]
δορὶ δ' ἔθανες

[960]
μελεο|παθής.

[962]
ἴτω |δάκρυ.

[964]
κατακτάς.

Strophe 6

[966] [Ἀντιγόνη]:
ἡέ.

[966b] [Ισμήνη]:
ἡέ.

[967] [Ἀντιγόνη]:
μαίνεται γόοισι φρήν.

[968] [Ισμήνη]:
ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]:
ἰὼ |ἰὼ |πάνδυρτε σύ.

[970] [Ισμήνη]:
σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]:
πρὸς φίλου ἔφθισο.

[972] [Ισμήνη]:
καὶ φίλον ἔκτανες.

[973]
διπλᾶ δ' ὥρᾶν

[975] [Ἀντιγόνη]:
ἄχεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ισμήνη]:
πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]:
ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,

[979]
μέλαιν' Ἐρινύς, ἡ μεγασθενής τις εῖ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]:
ἡέ.

[980b] [Ισμήνη]:
ἡέ.

[981] [Ἀντιγόνη]:
δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]: **ἔδει** |**ξεν** |**ἐκ** |**φυγᾶς** |**ἐμοί.**

[983] [Άντιγόνη]: **οὐδ'** |**ἴκεθ'** |**ώς** |**κατέ** |**κτανεν.**

[984] [Ισμήνη]: **σωθεὶς** |**δὲ** |**πνεῦμ'** |**ἀπώ** |**λεσεν.**

[985] [Άντιγόνη]: **ἄλεσε** |**δῆτ'** |**ἄγαν**

[986] [Ισμήνη]: **καὶ** |**τὸν** |**ἐνόσφισεν.**

[987] **τάλαν** |**πάθος.**

[989] [Άντιγόνη]: **δύστονα** |**κήδε'** |**όμαιμονα.**

[990] [Ισμήνη]: **δίυγρα** |**τριπάλτων** |**πημάτων.**

[991] [Χορός]: **ἰὼ** |**Μοῖρα** |**βαρυδότειρα** |**μογερά,** |**πότνιά** |**τ'** |**Οιδίπου** |**σκιά,**

[993] **μέλαιν'** |**Ἐρι** |**νύς,** |**ἡ** |**μεγα** |**σθενής** |**τις** |**εῖ.**

[994] [Άντιγόνη]: **σὺ** |**τοί** |**νιν** |**οῖ** |**σθα** |**δια** |**περῶν—**

Epode

[995] [Ισμήνη]: **σὺ** |**δ'** |**ού** |**δὲν** |**ύ** |**στερος** |**μαθών—**

[996] [Άντιγόνη]: **ἔπει** |**κατῆλ** |**θες** |**ές** |**πόλιν,**

[997] [Ισμήνη]: **διορός** |**γε** |**τῷδ'** |**ἀντη** |**ρέτας.**

[998] [Άντιγόνη]: **όλοὰ** |**λέγειν.**

[999] [Ισμήνη]: **όλοὰ** |**δ'** |**όρᾶν.**

[1000] [Άντιγόνη]: **ἰὼ** |**πόνος—**

[1001] [Ισμήνη]: **ἰὼ** |**κακά—**

[1002] [Άντιγόνη]: **δώμασι** |**καὶ** |**χθονί.**

[1003] [Ισμήνη]: **πρὸ** |**πάντων** |**δ'** |**ἐμοί.**

[1004] [Άντιγόνη]: **καὶ** |**τὸ** |**πρόσω** |**γ'** |**ἐμοί.**

[1005] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.

[1006] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ πάντα πολυπονώτατοι.

[1007] [Ισμήνη]: Ιώ ιώ δαιμονῶντες ἄτα.

[1008] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, ποῦ σφε Θήσομεν χθονός;

[1009] [Ισμήνη]: Ιώ, ὅπου σ τι τιμιώτατον.

[1010] [Ἀντιγόνη]: Ιώ ιώ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.

[1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ

[1012] δῆμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·

[1013] Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς

[1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.

[1015] στυγῶν γὰρ ἔχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει

[1016] ἱερῶν πατρῷων δ' ὄσιος ὧν μομφῆς ἄτερ

[1017] τέθυνκεν οὐπερ τοῖς νεοῖς θυήσκειν καλόν.

[1018] οὔτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·

[1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν

[1020] ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,

[1021] ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,

[1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ

[1023] τῷ τοῦδε· ἄγος δὲ καὶ θανῶν κεκτῆσεται

[1024] θεῶν πατρῷων, οὓς ἀτιμάσας ὄδε

[1025] στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.

[1026] οὔτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ

[1027] ταφέντ' ἀτίμως τούπιτίμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μήθ' ὄμαρτεῖν τυμβοχόα χειρῶματα
- [1029] μήτ' ὁ ξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
- [1030] ἄτιμον εἴναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Ἀντιγόνη]: ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω·
- [1033] ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἐγὼ σφε θάψω κάνα κίνδυνον βαλῶ
- [1035] Θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδὲ αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὐ πεφύκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαινῆς κάπο δυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγάρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν
- [1040] ψυχή, θανόντι ζῶσα συγγόνω φρενί.
- [1041] τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
- [1043] τάφον γάρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
- [1044] γυνή περ οὐσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλῶματος.
- [1046] καύτῃ καλύψω, μηδέ τῷ δόξῃ πάλιν·
- [1047] θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Ἀντιγόνη]: αὐδῶ σὲ μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν· ἄθαπτος δ' οὐτος οὐ γενήσεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ὁν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφω, ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἥδη τὰ τοῦδε διατετίμηται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οὗ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνω βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαίνει μῦθον ὃστάτη θεῶν.

[1058] έγώ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπιω δ' ἔγώ.

[1059b] [Χορός]:

φεῦ φεῦ.

[1060] ὡ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα

[1062] γένος ὡλέσατε πρυμνόθεν οὔτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίειν

[1065] μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

[1069] τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

[1071] εῖσιν· τίς ἀν οὖν τὰ πίθοιτο;

[1072] [Ἡμιχόριον Α]: δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω
etwas
something

[1073] τοὺς κλαίοντας Πολυνείκη.

[1074] ἡμεῖς μὲν ἦμεν καὶ συνθάψομεν

[1075] αἴδε προπομποί. καὶ γὰρ γενεᾶ

[1076] κοινὸν τόδ' ἄχος, καὶ πόλις ἄλλως

[1077] ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.

[1078] [Ἡμιχόριον Β]: ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις

[1079] καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

[1080] μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ισχὺν

[1081] ὅδε Καδμείων ἥρυξε πόλιν

[1082] μὴ ὑνατραπήναι μηδ' ἀλλοδαπῷ

[1083] κύματι φωτῶν

[1084] κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.